

۵۲

گنجینه

گزیده بیانات آیت الله عابدینی

در خطبه‌های نماز جمعه

۲۲ مرداد ماه ۱۴۰۰

سازمان مجامع قرآنی

خطبه اول

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى
سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ أَبِي الْقَاسِمِ الْمُصْطَفَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمَعْصُومِينَ
وَاللَّعْنُ الدَّائِمُ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ مِنَ الْآنَ
إِلَى قِيَامِ يَوْمِ الدِّينِ.

فساد و برتری طلبی؛ عامل محرومیت از زندگی ماندگار اخروی

قَالَ اللَّهُ الْحَكِيمُ فِي كِتَابِهِ الْكَرِيمِ:

﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا
فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾^۱

خدای متعال در این آیه کریم میفرماید دار آخرت،
زندگی اخروی، معنوی و انسانی، زندگی دارای بقا و
ماندگاری و زندگی ای که پایه بهشت برین و رضای

نشریه ذکر جمعه
با هدف انتشار گزیده
بیانات ائمه جمعه قزوین در
خطبه‌های نماز جمعه، هر هفته به
صورت الکترونیکی از طریق شبکه
های اجتماعی ستاد نماز جمعه
منتشر می‌گردد.

لازم به ذکر است متن بیانات ائمه
محترم جمعه، با حذف و اضافات و
ویرایش همراه است و سعی شده
است جهت مطالعه و بهره جویی
هرچه بهتر مخاطبین گرامی،
اهم محورها ارائه گردد.

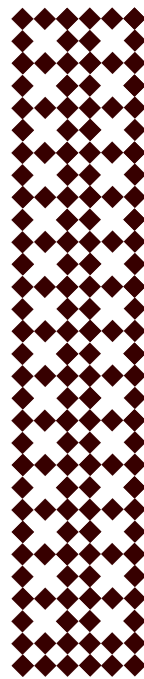
۱. آن سرای [پرازش] آخرت را برای کسانی قرار می‌دهیم که در زمین هیچ برتری و تسلط و هیچ فسادی را نمی‌خواهند. سرانجام
[نیک] برای پرهیزکاران است (قصص: ۸۲).

حضرت حق است، برای کسانی که تصمیم دارند در زمین گردن کشی کنند، خودشان را برتر بدانند و ﴿... أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾^۱ بگویند، حرام شده است. زندگی معنوی و اخروی را برای کسانی منظور کرده‌ایم که خوی سیطره جویی، ریاست طلبی و سلطه گری بر مردم ندارند. بعد هم به عنوان قاعده‌های کلی میفرماید: ﴿...وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾. هرکسی ماندگاری میخواهد، سراغ تقوا برود. نگاه کنید و ببینید فرعون کجا رفت و [کار] موسی علیه السلام به کجا کشید. ابراهیم علیه السلام کجا رفت و کار نمرود چه شد. رسول گرامی اسلام صلی الله علیه و آله چگونه در دل های اهل عالم نفوذ دارد و کار دشمنان پیامبر گرامی اسلام به کجا کشید. این دسته بندی را در این آیه کریم میتوان دید و [این] معیار را میتوان در مصداق های مثبت و منفی پیاده کرد: ببینید امیرالمؤمنین علیه السلام در کجای این عالم جای دارد و معاویه که تمام رفتارهایش بر اساس دنیا طلبی و ریاست طلبی بود، به کجا رسید. امام حسن مجتبی علیه السلام در کجا قرار دارد، حضرت

۱ . بخشی از آیه ۲۴ سوره نازعات: ((قَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى))؛ ترجمه: گفت من پروردگار بزرگتر شما هستم.

حسین بن علی علیه السلام در چه موقعیتی است و یزید که تمام عمر نکبت بارش را در مبارزه با ارزش ها خرج کرد، او کجاست. نیاز هر روز ماست که این حقیقت را ببینیم و خومان را با قرآن کریم هماهنگ کنیم.

برتری طلبی در روایات اهل بیت علیهم السلام

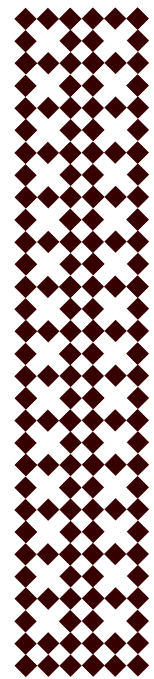
حالا که این بحث مطرح شد، جا دارد از روایاتی هم که در این خصوص داریم استفاده کنیم:

منع سلطه جویی در میان مردم

در روایات، فرمایشی را از رسول گرامی اسلام صلی الله علیه و آله درباره همین آیه گفته اند:

أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَأَوْصِي اللَّهُ بِكُمْ. إِيَّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ أَلَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ فِي عِبَادِهِ وَبِلَادِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ (تَعَالَى) قَالَ لِي وَلَكُمْ: ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا^۱ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾.

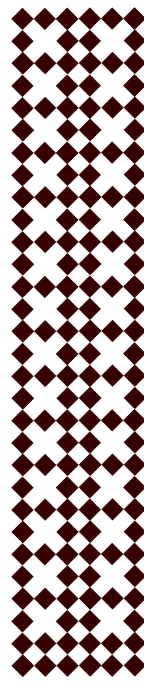
۱ . محمد بن علی بن حسین بن بابویه قمی صدوق (شیخ صدوق)، الأمالی، ج ۱، قم: دارالثقافة، ۱۴۱۴، ص ۲۰۶؛ ترجمه: شما را به پروای الهی سفارش می‌کنم و سفارش شما را به خدا می‌کنم - که من برای شما هشداردهنده‌ای آشکار گویم - که در میان بندگان و سرزمین های خداوند بر او برتری نجوید؛ زیرا خداوند متعال برای من و شما [چنین] فرموده است: «آن سرای [پرازش] آخرت را برای کسانی قرار می‌دهیم که در زمین هیچ برتری و تسلط و هیچ فساد را نمی‌خواهند. سرانجام [نیک] برای پرهیزکاران است» (قصص: ۸۳).

حضرت می فرماید خدای متعال مرا به عنوان هشدار دهنده و نذیر برای شما فرستاده است [تا] به شما بگویم خوب و بد عالم چیست و سعادت و شقاوت عالم چگونه است. خودش را معرفی میکند؛ بعد میفرماید که خدا مرا فرستاده که به شما بگویم مبادا در میان بندگان خدا و در شهرها و سرزمینهایی که مالک اصلی آن خداست، گردنکشی کنید؛ یعنی نه مردم برده شما هستند و نه این زمین به شما مربوط میشود. چند صباحی به اینجا می‌آید و خودتان را نشان می‌دهید؛ بعد هم بساطتان برچیده میشود. پس حق ندارید بر مردم سوار شوید، سلطه جویی کنید و فخر بفروشید. همچنین حق ندارید در زمین خدا، فساد و ظلم کنید و خلاف آنچه خدا میخواهد اعمال کنید. حضرت در ادامه فرمودند:

﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا^۱ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾.

این آیه را [به عنوان] شاهد به دنبال فرمایش شان

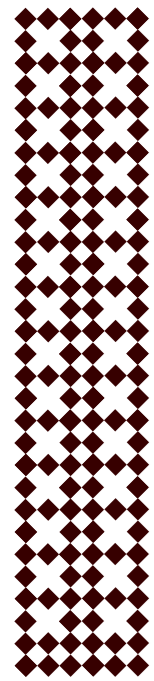

آوردند. بدانید کسانی که با تقوا زندگی میکنند، موفق هستند. [اگر] فقیر، بیمار و منزوی هم باشند، موفق هستند. کسانی که تقوا را نادیده میگیرند و بر اساس هواهای نفسانی زندگی میکنند، در هر شرایطی باشند، شکست خورده و سرافکنده هستند. اینها موفق نیستند. مگر میشود کسی خلاف رضای خدا زندگی کند و احساس راحتی و خشنودی کند؟! این محال است.

دنیادوستی در تقابل با خدا دوستی

امیرالمؤمنین در حدیثی فرمودند: «حُبُّ الدُّنْيَا رَأْسُ كُلِّ خَطِيئَةٍ»^۱. هر خطا، بدی و اشتباهی که از ما سر میزند، به خاطر این است که به دنیا وابسته ایم و به جای محبت خدا، محبت دنیا را انتخاب کرده ایم. [همچنین] فرمودند: «إِنَّ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَأَخْرِجُوا مِنْ قُلُوبِكُمْ حُبَّ الدُّنْيَا»^۲. اگر خدا را دوست میدارید، هرچه محبت و علاقه نسبت به دنیا هست، از دلتان دور کنید. در روایات داریم که امکان ندارد که حُبِّ دنیا و حُبِّ خدا در یک دل جمع شود. وقتی که

۱ . عبدالواحد بن محمد آمدی، غرر الحکم، به تصحیح مهدی رجایی، ج ۱، قم: دار الکتب الاسلامی، ۱۴۱۰، ص ۳۴۸؛ ترجمه: محبت و دوستی دنیا سرچشمه همه بدی‌هاست.
۲ . همان، ص ۲۵۹؛ ترجمه: اگر مدعی محبت خداوند هستید، محبت دنیا را از دل‌هایتان بیرون کنید.

حُبِّ خدا در دل آدم نیاید، حُبِّ رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هم نمی‌آید، حُبِّ امیرالمؤمنین و فاطمه زهرا عَلَيْهِمَا السَّلَام هم در آن دل جا نمیشود و حُبِّ حسن و حسین عَلَيْهِمَا السَّلَام هم آنجا جایی ندارد. اگر می‌خواهیم این محبت‌های نورانی در دل ما راه پیدا کند، باید آن محبت‌های آلوده (محبت به مقام، پول، شهرت و...) را از دل بیرون کنیم؛ برای اینکه:

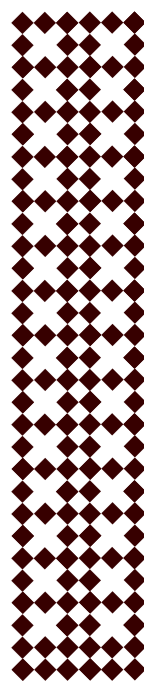
﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾^۱.

وقتی این آلودگی‌ها برود، محبت به خدا، کتاب خدا، رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و ولی خدا در دل انسان راه پیدا میکند و تأثیرگذار خواهد بود.

کسی که ریاست طلبی کند ملعون است

از امام صادق عَلَيْهِ السَّلَام روایت داریم که فرمودند: «مَلْعُونٌ مَنْ تَرَأَسَ مَلْعُونٌ مَنْ هَمَّ بِهَا مَلْعُونٌ مَنْ حَدَّثَ بِهَا نَفْسَهُ»^۲. اگر کسی برای رئیس شدن دست و بال بزند، [ملعون است]. حالا یکی خودش میخواهد

۱ . جز پاک‌شدگان [از هر نوع آلودگی] به [حقایق و اسرار و لطایف] آن دسترسی ندارند (واقعیه: ۷۹).
۲ . محمد بن یعقوب کلینی، الکافی، به تصحیح علی‌اکبر غفاری و محمد آخوندی، ج ۲، تهران: دار الکتب الاسلامیه، ۱۳۶۵ ش، ص ۲۹۸؛ ترجمه: ملعون است کسی که ریاست‌طلبی کند و کسی که به ریاست همت گمارد و کسی که در فکر آن باشد.

رئیس شود. یکی میگوید اگر فلانی رئیس شود، کار ما هم میگیرد. ببینید دیگر کار او چیست و چقدر بد است! آنهایی که منافع مردم را نمی بینند و معیشت مردم برایشان اهمیت ندارد. فقط [به] این [فکر میکنند] که این باند و گروه باید بیاید و سیطره پیدا کند.

فرمود کسی که همتش را خرج میکند و تلاش میکند که به مقامی یا ریاستی وارد شود یا کسی که این موقعیت و مقام را ببیند و برای خودش قیافه بگیرد یا اهمیتی قائل باشد، ملعون است. فرمودند اینها ملعون هستند و ما را از اینها بر حذر داشتند. به یاد دارید وقتی میخواستند مقام معظم رهبری را در مجلس خبرگان رهبری به عنوان رهبر انتخاب کنند، به خاطر همین رهنمودهای قرآنی و دینی، او خودش اولین مخالف این کار بود. خیلی از بزرگان را داشتیم [که چنین بودند]: رؤسای جمهوری مثل شهید رجایی که ذره ای برای آن موقعیت اهمیت قائل نبود؛ اما خدای متعال عزت و عظمت و بزرگی خودش را روزی آن بندهٔ صالحش کرد. امیدواریم

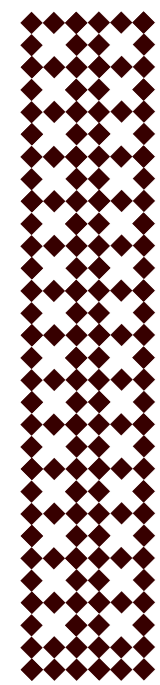
همیشه و همه جا همین سیرهٔ معنوی و ایمانی ساری و جاری باشد.

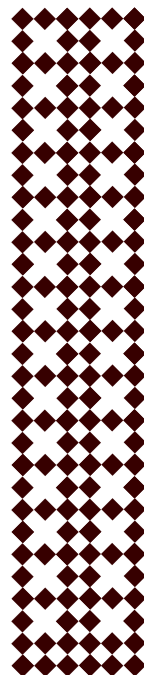
هلاکت؛ عاقبت انسانهای ریاست طلب

به این حدیث هم فقط اشاره میکنم. دربارهٔ کسانی [است] که وقتی راه میروند، دوست دارند گروهی پشت سر آنها بروند و همه ببینند که این آقا آمده و از جایی رد میشود. فرمودند هرکس مایل باشد وقتی [راه] می رود، لشگر و جمعیتی دنبال او [بروند]، به او احترام بگذارند و صدای کفشها و نعلینهای آنها شنیده شود؛ چنین کسی امکان ندارد الا اینکه خودش هلاک شود و دیگرانی هم که به او وابسته هستند هلاک شوند. هم خودش را هلاک میکند و هم دیگران را نابود میکند.

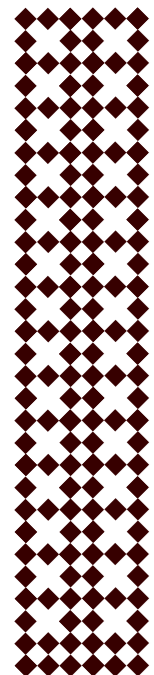
عبدالله بن زبیر؛ نمونهٔ بارز به هلاکت رسیدن برای دست یافتن به مقام

نمونهٔ بارز این واقعیت عبدالله بن زبیر است. عبدالله بن زبیر کسی [است] که به معنای واقعی خودش را برای ریاست میگذشت؛ یعنی راضی بود

جانش را بدهد؛ ولی مقامش را بگیرد. او اینطور عمل کرد. در زمان پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ با اینکه پدرش از صحابه پیغمبر حساب میشد، اولاً پدرش را هم از راه به در برد، ثانیاً خودش هیچوقت به پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ایمان واقعی نیاورد و عبادت و بندگی او همیشه تظاهر بود. در بعضی جنگها علیه امیرالمؤمنین عَلَيْهِ السَّلَام شرکت کرد. حضرت او را به اسارت گرفت؛ اما با بزرگواری او را بخشید. حتی او زمینه سازی کرد که عایشه وارد جنگ علیه امیرالمؤمنین عَلَيْهِ السَّلَام شود و دیگران را برای آن کار تشویق کند. عبدالله بن زبیر زندگی پرماجری دارد و [اگر] کسی این زندگی را ببیند، واقعاً عبرت آموز است. من بعضی از قسمتهای آن را گفتم. در آخر هم به خانه خدا پناهنده شد که یزید به خاطر بیعت او را در امان ببیند. یک بار یزید [به مکه] لشگرکشی کرد [که بر اثر آن] خانه خدا آسیب دید و بعضی قسمتهای آن آتش گرفت. در همین اثنا، یزید مُرد و عبدالله بن زبیر از آن ماجرا نجات پیدا کرد. بار دیگر در زمان حجاج بن یوسف ثقفی، مجدداً به کعبه حمله کردند و او که خودش را در

پناه کعبه قرار داده بود، باعث شد باز هم دیوار کعبه خراب شود و بخشی از کعبه آتش بگیرد. دو بار به کعبه آسیب رسید برای اینکه او بتواند مقام خودش را حفظ کند. در آخر هم با ذلت و خواری کشته شد.

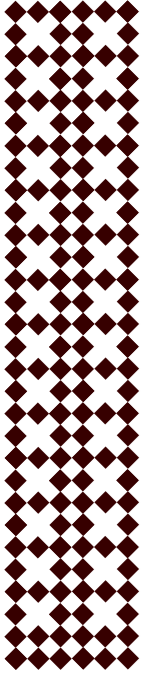
امام حسین عَلَيْهِ السَّلَام و عبدالله بن زبیر؛ تقابل آزادگی و دنیاطلبی

به امام حسین عَلَيْهِ السَّلَام پیشنهاد کرد و گفت بیا [در] کعبه بمان. دروغ میگفت! میخواست امام حسین عَلَيْهِ السَّلَام برود و به شهادت برسد و او همه کاره جهان اسلام شود. امام به او فرمود از جدم شنیدم که در کعبه قوچی را سر میبرند. من نمیخواهم آن قوچ باشم. قوچ این گوسفندهای قوی هیکل شاخدار هستند که جلو میافتند و گوسفندان دیگر چشم بسته دنبال آنها حرکت میکنند و هیچ نمیگویند کجا میرویم. آدمها هم گاهی دنبال قوچها حرکت میکنند. سران فتنه و این خرده فتنه گرانی که دنبال آنها راه افتادند، مصداق این معنا هستند.

سپس امام حسین علیه السلام فرمودند اگر یک وجب دورتر از خانه خدا کشته شوم، بهتر است تا در خانه خدا و اگر دو وجب دورتر از خانه خدا کشته شوم، بهتر از این است که یک وجب دورتر [از آن] کشته شوم. دیدیم که امام حسین علیه السلام جان و یارانش را برای دفاع از دین به عرصه شهادت برد و آدم‌هایی که دنبال مقام و دنیا بودند، دینشان را برای دنیایشان به کار گرفتند؛ اما عاقبت امام حسین علیه السلام به رضای خدا، عزت دنیا و آخرت و تقوا ختم شد و عاقبت آنها به جهنم، روسیاهی و سرافکندگی انجامید. جا دارد که ما هم امروز امام حسین زمانمان را بشناسیم و با او همراه باشیم و فتنه‌گران و فتنه‌انگیزان را بشناسیم و از آنها دوری کنیم تا راه تقوا را رفته باشیم.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾
اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى
سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ أَبِي الْقَاسِمِ الْمُصْطَفَى
مُحَمَّدٍ وَعَلَى عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى فَاطِمَةَ
الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نَسَاءِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى الْحَسَنِ
وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَعَلَى عَلِيٍّ
بْنِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى جَعْفَرِ
بْنِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلَى عَلِيٍّ
بْنِ مُوسَى وَعَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى عَلِيٍّ
بْنِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى الْحِجَّةِ
الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ الْمَهْدِيِّ صَلَوَاتِ اللَّهِ وَسَلَامِهِ
عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ.

اوصيكم عباد الله ونفسي بتقوي الله ونظم أمركم.

مناسبت های هفته

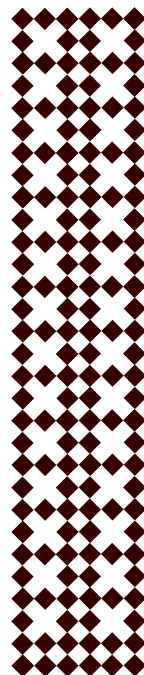
از خدا میخواهیم که ما را با محبت اباعبدالله
الحسین عليه السلام که امام المتقين هستند، زنده بدارد،
با امام حسین عليه السلام بمیراند و با امام حسین عليه السلام
محشور فرماید.

مناسبت‌هایی [هست] که جا دارد به آنها توجه کنیم
و درس‌های لازم را بگیریم و نسبت به بعضی از آنها
وظیفه خودمان را انجام بدهیم:

تاسوعا و عاشورای حسینی

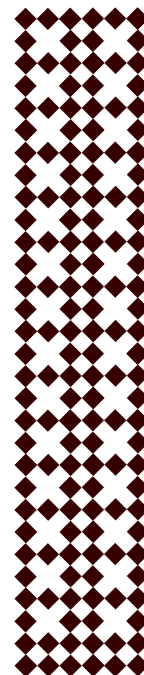
مهمترین مناسبت که در پیش رو داریم تاسوعا
و عاشورای حسینی است. الحمد لله شاهد این
هستیم که در سراسر ماه محرم و ماه صفر، این دو
ماه، مردم ما [از] اقشار مختلف، زنان و مردان، پیران
و جوانان و همه اقشار برای عزاداری اباعبدالله عليه السلام
سنگ تمام میگذارند. در همه جای دنیا، مخصوصاً
در این مملکت که «عُشَّ آلِ پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ»^۱ است،

۱ . «عُشَّ» به معنای آشیانه است و در روایات از قم به «عُشَّ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ» یاد شده است: «قَمُّ عُشَّ آلِ مُحَمَّدٍ وَمَأْوَى شَيْعَتِهِمْ
وَلَكِنْ سَبَّحْتُكَ جَمَاعَةً مِنْ شَبَابِهِمْ بِمَعْصِيَةِ آبَائِهِمْ وَالْإِسْتِخْفَافِ وَالسُّخْرِيَّةِ بِكِبْرَائِهِمْ وَمَسَائِحِهِمْ وَمَعَ ذَلِكَ يَدْفَعُ اللَّهُ عَنْهُمْ شَرَّ الْأَعَادِي وَكُلَّ سُوءٍ»؛
بحار الانوار، ج ۵۷، لبنان: وزارة الثقافة والإرشاد الإسلامي، ۱۴۰۳، ص ۲۱۴؛ ترجمه: قم آشیانه آل محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و جایگاه شیعیان‌شان است. البته
گروهی از جوان‌هایشان به گناه پدران خود و برای خوارشمردن و مسخره‌کردن بزرگان و مشایخشان هلاک خواهند شد؛ ولی با این وضع
خدا شر دشمنان و هر بدی را از آنها بگرداند.

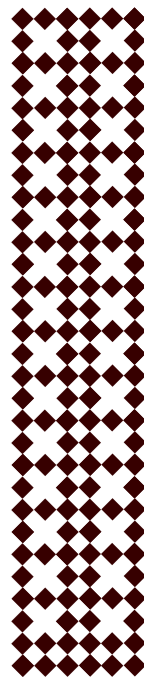
شاهد اظهار اراده‌های صمیمانه و مخلصانه هستیم. از طرفی هم واقعاً باید خدا را شاکر باشیم که معرفت عموم مردم ما نسبت به خاندان و آل پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، شهدای کربلا و همچنین آداب و ادب عزاداری اباعبدالله عَلَيْهِ السَّلَام، هر سال نسبت به گذشته بهتر میشود. این را میبینیم. سخنرانی‌هایی که هیئت‌های ما دارند، مداحی‌هایی که میکنند و ضوابطی که رعایت میکنند. من هر سال اینها را میبینم و متوجه هستم [که] هر سال نسبت به سال گذشته روبه رشد و بهبود است.

واقعاً باید از همهٔ خادمان اباعبدالله عَلَيْهِ السَّلَام تشکر کنیم. امنیت و آسایش مردم ما مدیون همین خادمان اباعبدالله عَلَيْهِ السَّلَام است؛ برای اینکه اینها هستند که پای کار امام حسین عَلَيْهِ السَّلَام، پای کار آزادی، پای کار ذلت‌ناپذیری و پای کار زمینه‌سازی ظهور منجی عالم بشریت عَجَّلَ اللهُ تَعَالَى فَرَجَهُ الشَّرِيفَ هستند. ما خیلی به اینها مدیون هستیم. هم به آنها خدایوت عرض میکنیم و هم باز میخواهیم که بیشتر توجه کنیم که امام

حسین عَلَيْهِ السَّلَام از ما چه میخواهد. عزیزی که در هیئتی فعالیت میکند، مداحی که مداحی میکند، کسی که مدیریت میکند و کسی که حضور پیدا میکند، همه به خاطر امام حسین عَلَيْهِ السَّلَام است؛ پس جا دارد سری به فرمایش‌های خود امام حسین عَلَيْهِ السَّلَام بزنیم و ببینیم حضرت چه چیزی برای ما گفته است. اگر کسی گفته‌ها و درس‌های حماسی امام حسین عَلَيْهِ السَّلَام را نبیند، در زندگی خودش رفوزه خواهد بود. عزیزان ما که توجه دارند. من هم برای احتیاط بیشتر این را عرض میکنم [که] همهٔ ما باید توجه خیلی جدی داشته باشیم.

محرم بیاید و برود؛ [اما] ما نبینیم که امام حسین عَلَيْهِ السَّلَام در مدینه قبل از حرکت چه فرمایش‌هایی داشت. موقعی که میخواست از شهر خارج شود، در وصیت نامه‌اش برای من و شما چه فرموده است؟ حضرت در سخنرانی‌های مکه برای مردم چه گفت؟ در بین راه تا رسیدن به کربلا چقدر اتفاقات افتاده و امام حسین عَلَيْهِ السَّلَام چقدر فرمایش‌ها را عین فرمایش‌های غدیر خم رسول گرامی اسلام صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ برای ما فرستاده

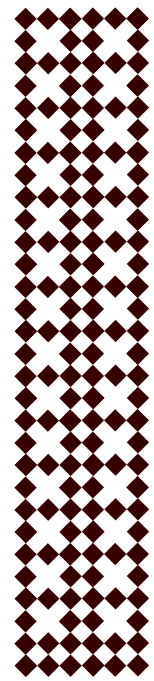

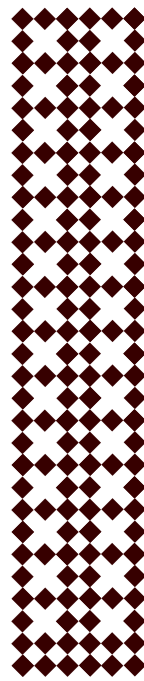
است. آیا ما رفته ایم ببینیم امام حسین علیه السلام برای ما چه چیزی فرستاده است؟ [از] روز دوم محرم که وارد سرزمین کربلا شدند تا روز عاشورا چندین صحبت و سخنرانی هست. همه اینها درس‌های زندگی برای ماست. اگر این درسها را نبینیم و در زندگیمان از اینها فاصله داشته باشیم، خیلی ضرر میکنیم.

بنابراین سینه زدن، سیاه پوشیدن و اظهار ارادت خیلی خوب است؛ ولی همه این نیست. حتماً باید این محتوا را کامل کنیم. اگر به سینه زنی، سیاه پوشی و همه اینها عمل کنیم، مثل دانش آموزی هستیم که کفش و کیف مدرسه مان را خریده ایم، کتاب آن را هم گرفته ایم و خیلی چیزهایی را که مربوط به مدرسه است مهیا کرده ایم؛ اما مدرسه نرفته ایم و اصلاً پای درس معلم ننشسته ایم. پس برای چه اینها را تهیه کردیم؟! اینها همه برای این بود که شاگرد مکتب اباعبدالله علیه السلام بشویم.

برگزاری نماز ظهر عاشورا

این [سخنان] اجمالاً راجع به تاسوعا و عاشورا [بود]. نماز ظهر عاشورا علی القاعده برگزار خواهد شد. اگر شرایط دیگری شود، به اطلاع مردم عزیز ما خواهد رسید؛ وگرنه اگر ستاد کرونا مجوز صادر کند، مثل سالهای گذشته [نماز ظهر عاشورا برگزار خواهد شد]. [درباره] نماز جمعه هم اینطور نیست که همین طور [بدون هماهنگی به] نماز جمعه بیاییم. اگر واقعاً ستاد کرونا تشخیص بدهد که نباید نماز جمعه برگزار بشود و [سلامت مردم را] به مخاطره میاندازد، ما حق نداریم برگزار کنیم. خود آن عزیزان [در ستاد کرونا] میگویند مساجد و نمازهای جمعه کمترین گرفتاری را برای بیماری کرونا دارد. علتش این است که رعایت میکنید و [در] این جاها، دقت بیشتر است؛ اما جاهایی هست که رعایت نمیکنند و مردم [در] آنجاها زیاد مبتلا میشوند. در عین حال اگر ستاد کرونا ممنوعیت این اجتماع نماز جمعه را هم اعلام کند، وظیفه ماست که رعایت کنیم. مراسم های دیگر هم همین طور [است].

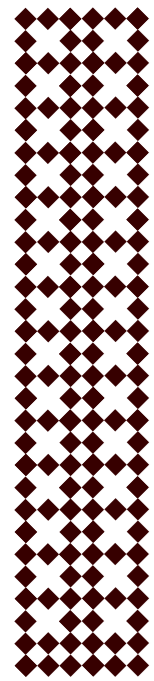

الحمد لله هنوز این اعلام نشده است [که برگزاری نماز ظهر عاشورا ممنوع است]. انشاء الله اگر قرار شد نماز باشد، به نماز احترام می‌گذاریم. اینکه می‌گوییم اوضاع خیلی بهتر شده است، [قبلاً] گاهی در خیابان شهدا اذان از بعضی بلندگوهای مساجد پخش میشد و صدای آن به خیابان می‌آمد؛ اما موقع نماز، صدای طبل و شیپور نمی‌گذاشت صدای اذان را بشنوید. وقتی هم که اذان گفته میشد، این راه را ادامه میدادند و اهمیتی قائل نمیشدند که نماز برگزار شود. اما الان میبینیم [که در] آن ساعت [برگزاری نماز]، سکوت میشود و دسته‌ها خودشان را هماهنگ میکنند. هر سال بهتر از سال قبل [است] و این جای تشکر دارد.

حفظ سلامت؛ وظیفه دینی و همگانی

مطلب بعدی همان حفظ سلامت [است] که وظیفه دینی و همگانی ماست. واقعاً باید رعایت کنیم. خیلی بد است [که] در مملکت ما آمار کشته‌های کرونا افزایش پیدا کند. این در شأن نظام جمهوری اسلامی نیست. من و شما مییم که باید مراعات کنیم.

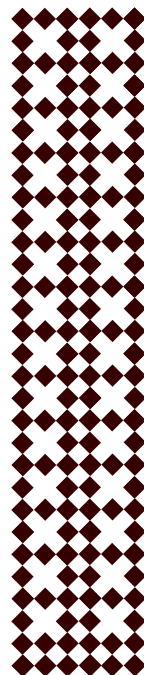

همچنین باید صمیمانه از کادر پزشکی و پرستاران گرامی قدردانی کنیم؛ کسانی که واقعاً شبانه روز برای سلامت مردم تلاش میکنند و جانشان را به مخاطره می‌اندازند. بعضی از آنها شهید سلامت شدند برای اینکه جامعه شان سالم باقی بماند. ما هم خدایوت عرض میکنیم و هم زحمات این عزیزان را قدر میدانیم.

نهیست مواسات در استان قزوین

الحمد لله استان قزوین، مخصوصاً شهر قزوین در امر مواسات در کشور جایگاه برجسته‌ای پیدا کرد. بارها همین محوطه گسترده مسجدالنبی پر از بسته‌های معیشتی شد و به نیازمندان رسید. امید می‌رود که باز هم [این کمک‌های مؤمنانه ادامه داشته باشد]. مخصوصاً فرمایش‌های [حضرت] آقا اشاره داشت [که توجه کنیم] به آن کاسب‌های جزئی که کار و کاسبی آنها تعطیل شده است، درآمدی ندارند و نمیتوانند هم دستشان را به [سوی] کسی دراز کنند و کمکی طلب کنند.^۱ همه ما وظیفه داریم که

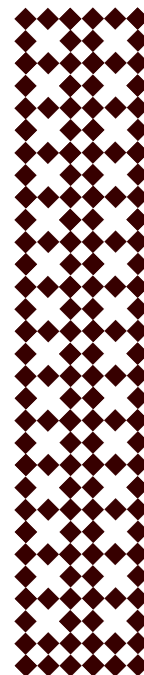
۱. نک: سیدعلی خامنه‌ای علیه السلام، «پیام تلویزیونی درباره وضعیت بیماری کرونا»، سایت خامنه‌ای. آی. آر، ۲۰ مرداد ۱۴۰۰. <https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=48469>

انشاءالله این نهضت مواسات را با جدیت بیشتری راه بیندازیم. هرکس هرچه میتواند در امر مواسات به هموعان خود کمک کند؛ یعنی کاری کنیم که خدا ده برابر آن را برگرداند. یقیناً اینطور است. هرچقدر در امر مواسات قدم برداریم، یقین بدانیم خدا ده برابر به ما پاسخ میدهد. معامله با خدا معامله پرمنفعتی است. این منفعت را از دست ندهیم.

سالگرد آغاز بازگشت آزادگان به کشور

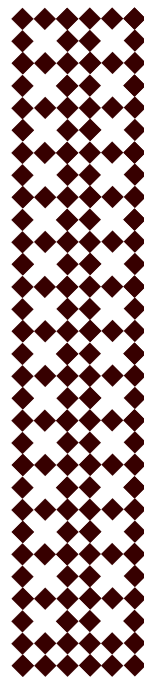
سالگرد آغاز بازگشت آزادگان به میهن اسلامی است که ما دست و پای آنها را میبوسیم. برای آزادگان عزیز و گرانقدر استان خودمان احترام ویژه قائل هستیم و این آزادگان را پاسداران ارزشهای انقلابی خودمان میدانیم. هرکجا آزاده ای را میبینیم، دور و بر او از منظر انقلابی بودن، نگاه های ارزشی و عدالتمداری، سرسبز و پرنشاط است. امیدواریم عزیزان ما سلامت باشند و آنهایی که به رحمت خدا رفتند، [از جمله] سرور آزادگان، سیدعلی اکبر ابوترابی با اجداد طاهرشان و سرلشگر شهید حسین لشگری با امام حسین علیه السلام محشور باشند. دست

همه آزادگان را میبوسیم [که] واقعاً عزت، اعتلا و اقتدار جامعه ما به حساب می آیند.

وضعیت آوج و الموت پس از سیل

در باب سیل آوج و الموت، بنده فقط فرصت کردم که به الموت بروم و از نزدیک شرایط را ببینم. خیلی چیزها شنیده بودم؛ ولی وقتی [به] آنجا میرویم، از نزدیک میبینیم [که] مسئله خیلی جدی تر از این است که گزارشی را در تلویزیون ببینیم. خیلی چیزها آنجا دیده میشود: هم تخریب سیل و هم اینکه خیلی کارها از دست خدای متعال برمی آید. [در] یک لحظه همه چیز به هم می ریزد. یعنی آن مدتی که سیل آمد و بساط آن جمع شد، خیلی طول نکشید؛ ولی ببینید چه کار کرده است! بروید از نزدیک تماشا کنید. این یک نوع دیدن و عبرت گرفتن است. یک نوع هم این است که برویم و ببینیم این فرزندان مؤمن، جوانان جهادی و متدینین از جاهای مختلف [به] آنجا آمده اند و شبانه روز تلاش میکنند که این گرفتاری ها را از سر راه مردم بردارند و جوی های آب خراب شده، راه های آسیب دیده و پل

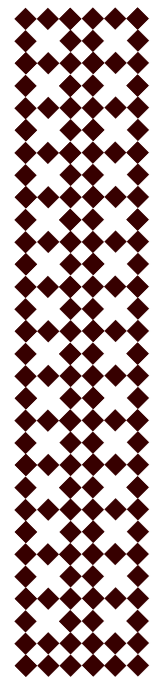

های شکسته را به حالت اول آن برگردانند تا مردم زندگی خودشان را داشته باشند. ما شاهد بودیم که فرمانده معزز و مکرم سپاه صاحب‌الامر عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى پای کار بودند. یاران ایشان، عزیزان پاسدار و بسیجیان معزز و مکرم خیلی کار را پیش برده بودند. نهادهای دولتی، استانداری محترم و کسان دیگر، همه آنجا حضور داشتند و در میدان بودند برای اینکه زودتر مردم را از شرایط سیل و گرفتاریهای مربوط [به آن] نجات بدهند.

در آوج هم حتماً فعالیت هایی صورت گرفته است. من خبر دارم؛ ولی توفیق پیدا نکردم خدمت آن مردم عزیز هم برسم و لااقل عرض همدردی خدمت آنها داشته باشم. از آنها باید عذرخواهی کنم که تا به حال زمینه فراهم نشد که بنده خدمت آنها حضور پیدا کنم.

سالگرد کوتای آمریکایی ۲۸ مرداد

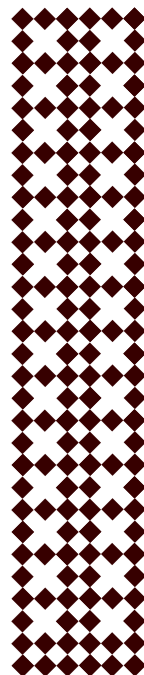
کودتای آمریکایی برای بازگرداندن شاه مطرود و ملعون در سال ۱۳۳۲ اتفاق افتاده است [که]

خاطره تلخ دخالت در آسایش و امنیت مردم از آن سوی دنیا است. گرگ های آدمخوار خواستند گرگ پرورش یافته خودشان را بر مردم مسلط کنند. خیلی خدا را شکر میکنیم که با نظام مقدس جمهوری اسلامی، عزت و احترام مردم ما به جای خودش برگشت و حالا این مردم، خودشان هستند که تصمیم میگیرند، انتخاب میکنند و در حقیقت برای استقلال شان احترام قائل هستند.

درگذشت چند تن از شخصیت های ملی

[در] این روزها شاهد درگذشت بعضی عزیزان بودیم. همین دیروز پریروز مداح انقلابی و مؤمن اهل بیت علیهم السلام، مرحوم حدادزادگان بعد از تحمل بیماری طولانی مدت به رحمت خدا رفت. همچنین هنرمند متعهدی به نام علی سلیمانی [درگذشت]. خبر دارم که او خیلی عاشق امام حسین علیه السلام بود و [وقتی] نام امام حسین علیه السلام به زبانش جاری شد، اشک ریخت. ما هم به خاطر همین [به او] احترام میگذاریم. همچنین هنرمندان دیگری در عرصه های دیگر به رحمت خدا رفتند. روح آنها با انبیا، اولیا و

الْحَاجَاتِ وَيَا كَافِيَ الْمُهَيَّمَاتِ إِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.))

خدایا! تو هر کاری را میتوانی. ما را از این بلا برهان؛

به مریض‌های ما شفای عاجل عنایت بفرما؛

هر روز بر عزت و اقتدار رهبر فرزانه انقلاب مُدَّ، رهبر
مسلمانان جهان و مستضعفان عالم و یاران و
سربازان ایشان بیفزای؛

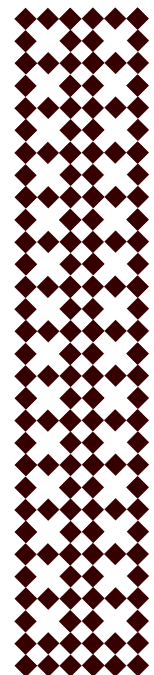
خدایا! به مظلومیت اباعبدالله السَّلامُ نقشه‌های
اجانب را نقش بر آب بفرما؛

پروردگارا! گذشتگان و اموات همه مؤمنین، به ویژه
نمازگزاران جمعه را ببخش و پیامرز؛

پروردگارا! ارواح شهیدان و روح امام راحل را با ارواح
انبیا و اولیا السَّلامُ محشور بفرما؛

خدایا! بر توفیقات دولت جدید خدمتگزار برای حل
مشکلات مردم بیفزای؛

به چشمان ما لیاقت دیدار مولا و صاحب‌مان را
عنایت بفرما؛

حکومت اسلامی ما را به حکومت جهانی مولا و
صاحب‌مان متصل بفرما.

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ
وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ تَابِعْ بَيْنَنَا
وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ إِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ.»

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ.

